

enten er sikret fuld løn i mindst 3 måneder eller er sikret løn eller dagpenge ifølge en af direktøren for sygekassevæsenet godkendt ordning, der som helhed ikke stiller dem ringere end personer, der omfattes af dette afsnit.“

26. I § 49, stk. 3, 5), udgår ordene

„eller pension i henhold til lov nr. 70 af 13. marts 1959 om pension og hjælp til enker m. fl.“.

27. Til § 50, stk. 1, 1. punktum, føjes:

„samt arbejdsløse medlemmer, der bortset fra sygdommen alene ville være afskåret fra sådan understøttelsesret på grund af arbejdsløshedskassens regler om 12 måneders ventetid efter indmeldelse eller om maksimalydelse inden for et understøttelsesår. Socialministeren kan fastsætte regler om ret til dagpenge for en arbejdsløs lønarbejder, som på grund af alder har været afskåret fra at blive medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse.“

28. I § 50, stk. 1, 2. punktum, udgår ordet „et“.

29. Til § 50, stk. 1, 3. punktum, føjes:

„eventuelt på betingelse af, at bidraget fra arbejdere og arbejdsgivere ifølge § 57, stk. 2, forhøjes“.

30. § 50, stk. 2, sidste punktum, affattes således:

„Dagpenge kan ikke udbetales fra et tidligere tidspunkt i sygeperioden end efter reglerne i dette afsnit, og ved opgørelsen af dagpengehjælpens varighed efter reglerne i § 52 medregnes den tid, i hvilken medlemmet ved sin udtræden af arbejdsforholdet har oppebåret løn eller dagpenge under sygdom.“

31. I § 51 ændres beløbene „21 kr.“, „16 kr.“ og „8 kr.“ til henholdsvis: „26 kr.“, „20 kr.“ og „10 kr.“, jfr. dog denne lovs § 2, stk. 2 og 4.

32. § 52 affattes således, jfr. dog denne lovs § 2, stk. 2:

„§ 52. Dagpenge udbetales for 6 dage om ugen (udbetalingsdage).

Stk. 2. I sygdomstilfælde udbetales dag-

penge ikke for de første 6 udbetalingsdage, d. v. s. den første uge (ventetid) af hver sygeperiode, jfr. tillige § 55, stk. 1. For så vidt den af sygdommen forvoldte arbejdsudygtighed har en varighed af mere end 4 uger, efterbetales dog dagpenge for ventetiden, jfr. herved § 53, stk. 3. I ventetiden for arbejdsløse fragår de dage, i hvilke pågældende har været afkontrolleret som ledig umiddelbart forud for sygdommens indtræden.

Stk. 3. Dagpenge kan ikke udbetales ud over i alt 156 dage i løbet af 12 på hinanden følgende måneder. Når dagpengeretten er opbrugt efter denne bestemmelse under en sammenhængende sygeperiode, kan dagpenge kun udbetales i en følgende 12 måneders periode, såfremt medlemmet efter dagpengerettens ophør har været raskmeldt og ved den nye sygeperiodes begyndelse tillige opfyldte betingelserne i § 50.

Stk. 4. Såfremt et medlem har fået udbetalt dagpenge i tilsammen 468 dage i løbet af 36 på hinanden følgende måneder, anses dagpengeretten for endeligt opbrugt. Når der er forløbet 240 dage efter dagpengerettens ophør, generhverves dog adgangen til dagpengeudbetaling, såfremt pågældende kan præstere bevis for, at han i de sidste forløbene 12 måneder har haft mindst 90 dages lønnet arbejde.

Stk. 5. I særlige tilfælde, hvor der er rejst sag om et medlems erhvervsmæssige revalidering, kan sygekassen efter forhandling med revalideringsmyndighederne, jfr. lov om revalidering, forlænge dagpengeperioden, dog længst indtil revalideringen er iværksat.

Stk. 6. Ved beregningen af de perioder, i hvilke dagpenge er udbetalt, jfr. stk. 3 og 4, medregnes dagpenge, som medlemmet i sygdomstilfælde måtte have oppebåret efter reglerne i §§ 25-32 (frivillige dagpenge), men ikke dagpenge i anledning af fødsel, jfr. §§ 30 og 54.“

33. § 53, stk. 1, udgår.

34. § 53, stk. 3, 1. punktum, affattes således:

„Dagpengehjælpen kan ikke overstige $\frac{4}{5}$ af medlemmets daglige fortjeneste inden for den sidste uge før sygemeldingen og kan i forbindelse med anden pengehjælp eller løn, som medlemmet måtte oppebære under